

Když se na tréninku učíme krátké modlitby bez varování a bez slova „amen“ na konci, někteří věřící jsou zpočátku trochu zaskočení; je to pro ně nezvyklé. Po pár týdnech ale sledujeme, že se mnozí přidají! Kratičké modlitby se stávají součástí jejich rozhovorů i v akčních skupinách na tréninku. A mnozí je pak přenesou i na různá další setkání ve svém sboru nebo a v jiných prostředích.

Moc si přejeme, aby tento typ neformálních modliteb bez křesťanství přidali i do přátelských rozhovorů s nevěřícími lidmi, kteří je obklopují! Tak jim dají aspoň trochu pocítit, že Ježíš je živý a přítomný. A mnozí nevěřící na to reagují! Zvláště když ihned – nebo aspoň později – prožijí neočekávanou Ježíšovu odezvu.

Mimochodem, tento typ kratičkých situačních modliteb bez varování se už kdysi dávno stal součástí naší rodiny! Naše děti nejen slyšely, jak my rodiče mnohokrát denně v běžném životě oslovujeme živého Ježíše, docela brzy se přidaly! Samy nahlas vyslovovaly tu a tam jednu větu na Ježíšovu adresu. Stalo se to pro ně úplně přirozeným. A co víc! V mnoha praktických situacích pak zaznělo: „Co se divíš, tati, nevzpomínáš, jak jsme se za to modlili?“